

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym
(druk nr 290)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Opiniowana ustawa zmienia ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Celem przedmiotowej ustawy, zgodnie z uzasadnieniem do projektu, jest umożliwienie rejestracji pojazdów zabytkowych, pomimo braku wymaganego przy rejestracji dowodu rejestracyjnego.

Zgodnie z dodawanym ustępem 2b, w art. 72 nowelizowanej ustawy, w przypadku rejestracji pojazdu zabytkowego, dopuszcza się zastąpienie dowodu rejestracyjnego aktualnym zaświadczeniem wydanym przez wojewódzkiego konserwatora zabytków oraz oświadczeniem właściciela pojazdu, złożonym pod groźbą odpowiedzialności karnej, że pojazd ten stanowi jego własność. Jednocześnie brzmienie przedmiotowego przepisu przesądza, że w takim przypadku nie będzie miał także zastosowania przepis art. 72 ust. 1 dotyczący wymogu przedstawienia przy rejestracji dowodu własności pojazdu.

Przedmiotowa ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił opiniowaną ustawę na 25. posiedzeniu w dniu 15 października 2008 r. w oparciu o projekt Komisji Nadzwyczajnej "Przyjazne Państwo" do spraw związanych z ograniczeniem biurokracji. Projekt został skierowany do pierwszego czytania w Komisji Infrastruktury. Poprawki wprowadzone przez komisję mieściły się w meritum rozwiązań projektu. W trakcie drugiego czytania, nie zostały zgłoszone nowe poprawki. Ustawa została uchwalona w brzmieniu zaproponowanym przez komisję.

III. Uwagi szczegółowe

- 1) Dodawany nowelizacją ust. 2b wyłącza stosowanie, obok art. 72 ust. 1 pkt 5, także art. 72 ust. 1 pkt 1 nowelizowanej ustawy. Wobec powyższego należałoby wskazać wprost, że dopuszcza się zastąpienie dowodu rejestracyjnego lub dowodu własności pojazdu zaświadczeniem wydanym przez konserwatora zabytków oraz oświadczeniem właściciela pojazdów. Jednocześnie proponuje się skreślić wyrazy "przepisu ust. 1 pkt 1 i 5 nie stosuje się" jako normatywnie zbędne.

Nowelizacja przewiduje odpowiedzialność karną za złożenie fałszywego oświadczenia. Wobec brzmienia art. 223 kodeksu karnego określającego znamiona tego przestępstwa proponuje się dookreślenie przepisu w tym zakresie.

Wątpliwości budzić może wymóg aktualności zaświadczenia wydawanego przez wojewódzkiego konserwatora zabytków. Brak jest wskazania w nowelizowanej ustawie kryteriów aktualności zaświadczenia. Wydaje się, że wobec braku takich kryteriów, określenie "aktualnym" jest normatywnie zbędne.

Nowelizacja pozostawia wątpliwości co do przedmiotu wydawanego zaświadczenia. Mając na uwadze definicję pojazdu zabytkowego określającego ten pojazd jako wpisany do rejestru zabytków lub znajdujący się w wojewódzkiej ewidencji zabytków, wydaje się, że zaświadczenie to powinno zawierać, co najmniej, potwierdzenie wpisania pojazdu do rejestru lub potwierdzenie figurowania pojazdu w ewidencji.

Wątpliwości budzi także wzajemna relacja pomiędzy dodawanym nowelizacją art. 72 ust. 2b, a obecnym ust. 3 tego samego artykułu oraz art. 10 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Należy pamiętać, że wpisanie pojazdu do rejestru zabytków, zgodnie z art. 10 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, następuje na podstawie decyzji wydanej przez wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Zgodnie z art. 72 ust. 3 przy rejestracji pojazdu zabytkowego wymaga się dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań, o których mowa w art. 2 pkt 39. Ten ostatni przepis definiuje pojazd zabytkowy jako pojazd wpisany do rejestru zabytków lub znajdujący się w wojewódzkiej ewidencji zabytków. Wobec powyższego, wymagane przez ust. 2a

zaświadczenie, spełnia wymogi dokumentu określonego w ust. 3, każdorazowo wymaganego przez ustawodawcę przy rejestracji pojazdów zabytkowych.

Wobec powyższych uwag proponuje się nadanie nowego brzmienia art. 1 nowelizowanej ustawy.

Propozycja poprawki:

- art. 1 otrzymuje brzmienie:

""Art. 1 W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.) w art. 72 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. W stosunku do pojazdu zabytkowego dodatkowo wymaga się dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań, o których mowa w art. 2 pkt 39. Dopuszcza się zastąpienie dowodu rejestracyjnego lub dowodu własności pojazdu:

- 1) decyzją, na podstawie której pojazd został wpisany do rejestru zabytków, lub zaświadczeniem potwierdzającym umieszczenie pojazdu w wojewódzkiej ewidencji zabytków, wydanymi przez wojewódzkiego konserwatora zabytków, oraz
- 2) oświadczeniem właściciela pojazdu, złożonym pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że pojazd ten stanowi jego własność."."

2) Należy pamiętać, że równoległe do prac nad przedmiotową ustawą, toczą się prace nad uchwaloną przez Sejm w dniu 15 października br. ustawą o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym zawartą w druku nr 289. Przyjęcie wprowadzanej tą ustawą zmiany w zakresie definicji pojazdu zabytkowego spowoduje możliwość rejestracji pojazdów wpisanych do inwentarza muzealiów. Konsekwencje tej zmiany nie zostały uwzględnione w opiniowanej ustawie. Niniejsza opinia sygnalizuje jedynie możliwość rozważenia potrzeby przeanalizowania przepisów opiniowanej ustawy pod kątem zmian wprowadzanych ustawą z druku nr 289.

Szymon Giderewicz

Legislator